

Matteüs 6 : 11(dankdag)

Thema: Danken doet delen

Lezen: Lukas 12 : 16 - 34

Tekst: Matteüs 6 : 11

Zingen: Psalm 65 : 1

Zingen: Psalm 65 : 5 en 6 (na de lezing)

Zingen: Liedboek 479 (aan u behoort...; na verkondiging)

Zingen: Gezang 141 : 1 en 2 (voor de collecte)

Zingen: Gezang 141 : 3 (na de collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Je eigen wereld

Hij hoefde niet te bidden. Hij was rijk. Had een goed seizoen achter de rug. Winst gedraaid met zijn bedrijf. Brood in overvloed. Waarom zou hij om brood bidden? Bij wie moet hij zijn hand ophouden? Hij had zijn handen vol! Zijn landerijen hadden zoveel opgebracht. Hij kon de opbrengst niet eens bergen. In plaats van te bidden ging hij dromen. Van nieuwe schuren. Daar zou hij al zijn bezittingen op kunnen slaan, zijn

schuren vol graan. En dan zou hij tegen zichzelf zeggen: je kunt heel wat jaren vooruit. Neem het ervan, organiseer een lekker leventje, waar je kunt eten en drinken, heb er plezier in.

Herkent u die man? Hij is van die gelijkenis. Jezus had over hem verteld. We hebben het net gelezen.

Herkent u die man? Misschien iemand van je werk? Een klant die het allemaal mooi voor mekaar heeft, en het ervan neemt.

Herkent u die man? Misschien iets ervan in jezelf?

Niet zo vreemd toch? Want wat doet die man verkeerd? Het is volstrekt logisch, zoals hij denkt en praat. Als je goed geboerd hebt, stel je de opbrengst veilig. Investeren. Beleggen in gebouwen, het ligt voor de hand. Je moet verder toch, je moet aan de toekomst denken. Dat is een kwestie van je gezonde verstand gebruiken. Je zou dom zijn, als je dat niet deed.

Weet je wat God hiervan vindt? "Dwaas". Heeft niks van het leven begrepen. Wat ging er mis? De Here Jezus is er duidelijk over: Hij had schatten verzameld voor zichzelf. Verzamelen, zeg maar gerust: graaien, naar jezelf toe halen. Van alles nog steeds meer. Alles voor zichzelf. Waar lees je dat er iets

overschiet voor een ander? En: deze man was niet rijk bij God (Lukas 12 : 21). De man leefde in zijn eigen wereldje. Het draaide om hem, zijn ik, zijn plezier, zijn land, zijn schuren. Hij zou de dankdag niet uitgevonden hebben. Wie zal hij bedanken? God speelde geen rol in het leven van die rijkard. Griezelig herkenbaar. Danken? Misschien heb je het er net met een collega over gehad. Hebben jullie dankdag vandaag? Ga je naar de kerk? Midden in de week? Wat doe je daar dan? God danken? Waarvoor? Voor je eten, en je werk, je huis, je kleren, je vakantie...moet jij daarvoor danken? Je hebt er toch zelf voor gewerkt man? Het is toch je eigen eerlijk verdiende geld, waar je brood en kleren voor koopt, je hypotheek van afbetaalt? Hoeveel mensen dénken zo, en ze hebben geen benul van God, die je zou moeten bedanken. Jij krijgt gewoon waar je recht op hebt. Je hebt je uit de naad gewerkt. Dan mag een mens goed voor zich zelf zorgen! Wees blij met jezelf. Je hebt goed gepresteerd. Verwen je zelf. Vermaak je! Feestjes genoeg! Maar danken? Rijk zijn bij God?

Als je er zo in staat, bidt je ook niet: “Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben”. Aan wie zou je dat moeten vragen? Aan God? Waarom aan Hem? Precies, dát is de belangrijke vraag. Omdat God degene is, die jou je brood geeft. Hij, en Hij alleen. Hij is de Koning van de wereld. Hij overlaadt deze schepping met liefde en macht. Mensen, allemaal gemaakt naar Gods beeld, allemaal hartelijk bemind, kunnen ontspannen. Ze weten, dat God de leiding heeft. Maar daar kom je pas achter als je uit de bubbel van je eigen kleine wereldje gestapt bent. En het rijk van God binnen gegaan om daarin te wonen. Bidden om dagelijks brood...is alleen zinvol als je burger bent in Gods rijk.

De wereld van God

Zoek eerst het koninkrijk van God. Dat is in de kern van Jezus' boodschap. Spits je op Gods nieuwe wereld. De wereld met open dak, je kijkt de hemel in. Hoe vind je die wereld van God? Kijken, zegt Jezus. Vogels kijken. Als je ziet hoe die aan eten komen. Ze zaaien niet, maaien niet. Ze hebben geen schuren

waar ze hun eten in opslaan. Ze pikken hun graantjes mee uit de hand van God, Hij geeft te eten. Als Hij dat bij de vogels doet, zou Hij jou dan vergeten?

Kijken zegt Jezus. Bloemen kijken. Zien hoe mooi ze zijn. Het gras groen aangekleed. God draagt zorg voor de kleding van bloemen in het veld. Als je het zo eens bekijkt, het boeket van kleurige bloemen in de berm, zou jij dat zo kunnen? Met bloemen kan een mens heel wat moois. Bloemen planten, begieten, enten...een bos bloemen samenstellen, maar wie maakt de bloemen? Met die prachtige knoppen, de fluwelen blaadjes? Laat het op je inwerken, en trek je conclusie! Dat is Jezus' boodschap.

Nadenken over vogels en bloemen, dat is niet om er een beetje romantisch over te doen, een beetje mystiekerig in de natuur te dwalen. Je leert deze les: God, de schepper, houdt ervan, goede geschenken te geven, houdt ervan om jou het koninkrijk te geven, met alle schoonheid en kracht daarin. Hij houdt ervan om zijn koninklijke zorg en redding bij jou in huis te brengen, en

op je boterhambordje te leggen. Je leert op Hem te vertrouwen.

Het geeft rust.

Er zijn zat mensen die dit niet mee maken. Jezus heeft het erover. Mensen die zoeken naar eten en drinken. Hun fout is dat dáár hun focus ligt. Ze leven voor hun hapjes en hun drankjes, er mag geen feest gemist worden. Ze **zoeken**, het beheerst heel hun leven, de agenda's zijn er mee gevuld, hun tijd gaat eraan op. Zoeken, je ziet het voor je. De stress die van de gezichten te scheppen is als ze zich naar hun werk haasten. En als ze na een dag hard werken thuis komen, staan de ogen vermoeid. Zijn de problemen opgelost? Of zijn er nieuwe bij gekomen. Je hebt niet kunnen doen, wat je moest doen, je voelt dat je gefaald hebt, en als je het zelf niet zo voelt, geeft de baas je dat gevoel wel. Je zou er verward van raken, je zucht een keer: wat heeft het leven te betekenen? Het raakt vol zorgen, en hoe krijg je die kwijt? Het lijkt alleen maar erger te worden. Het werk moet steeds beter, het tempo steeds hoger, er is steeds minder geduld met fouten. De gezondheid moet op steeds hoger peil. Nog gezonder, nog duurder, premies al

hoger. Het zoeken jaagt op, net of je geen rust meer gegund wordt. Jongeren merken het al. Het is soms een puzzel om een afspraak te maken om elkaar eens te spreken. Alles en iedereen jut mekaar op! Het lijkt of onze wereld wordt opgejaagd, rusteloos is. Er is een run op middelen voor uw broodnodige rust, de geneesmiddelenindustrie draait overuren. De medicijn die Jezus geeft: kijken. Naar de vogels en de bloemen. Ze brengen je op andere gedachten. De mens vindt broodnodige rust van het godsvertrouwen. Die rust is de basis onder het gebed: "Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben". We durven het met God wel aan. We bidden voor vandaag. Morgen is een nieuwe dag, dan kunnen we weer bidden. God wil zijn barmhartigheid dag voor dag aan ons kwijt. Laat de dag van morgen rustig aan Hem over.

Tegen wie zegt Jezus dit? Tegen mensen die maar net genoeg hadden om in leven te blijven. Het kon zelfs gebeuren dat ze dat op een dag niet meer hadden. De meesten hadden misschien maar één stel extra kleren. Ze droegen niet elke eredienst op de sabbat in de synagoge wat nieuws, ze moesten

het met een enkel paar sandalen doen. Dit waren niet de mensen die met tassen vol nieuwe kleren bij Miss Etam vandaan komen, of bij Blue Wave ingekocht hebben. Deze mensen leefden niet in de luxe en de weelde die wij vandaag kennen. Die mensen, met veel minder dan wij, zegt Jezus: vertrouw op God. Bidt voor deze dag. Want morgen is een andere, die heeft weer genoeg uitdagingen, om door te komen. Als Jezus hén vraagt om te vertrouwen, zullen wij hem toch zeker ons levensonderhoud toevertrouwen. Wij, met onze kasten vol kleren, zodat je nog eens kunt wisselen om goed voor den dag te komen. Heeft de Koning zo niet voor u gezorgd? Afgelopen maanden? Doet Hij dit niet het hele jaar door? Wij kunnen toch zeker in het volste vertrouwen bidden om brood, voor vandaag? En ja, brood, dat staat voor van alles. Daar hoort werk bij, daar hoort bij dat je in passende kleding 's morgens de deur uitgaat. En ja, daar hoort bij dat je een baan hebt, of een uitkering om van te leven. Gezondheid, en soms medicijnen om die op peil te houden. En ja, daar hoort vervoer bij om op je werk te komen. En ja...een huis om in te wonen.

Brood...dat is een samenvatting van alles wat je nodig hebt. Vol vertrouwen strekken we onze handen uit, en bidden dat God die vult. Heeft Hij het vertrouwen beschaamd? Hij heeft gezorgd, meer dan voor de vogels en de bloemen? Dan danken wij!

Danken doet delen

Gods wereld heeft open grenzen. Grenzen, waren in die tijd van Jezus belangrijk. Iedereen woonde niet toevallig op zijn plek. De HEER had de perken gesteld in Israël, ieder kreeg een erfdeel toegewezen, en dat moest in bezit van de familie blijven. Vandaar dat die broer kwam bij Jezus (vers 13). Met de vraag of Hij wilde bemiddelen. Maar Jezus was daar niet voor. Hij was niet van het kadaster, om erfgronden vast te stellen. Hij kwam voor iets dat veel belangrijker was: Vader heeft jullie het koninkrijk willen schenken (vers 32). De grenzen komen te vervallen. God gaat over de grenzen van Israel heen. Hij zoekt alle volkeren, zijn rijk bestrijkt de hele wereld. Hoe actueel. Nu in onze tijd grenzen worden gesloten, versterkt met hoge

hekwerken. Tegen mensen die hulp zoeken, honger lijden, asiel zoeken, een veilig huis nodig hebben. Niet welkom! Daar kan een christen niet aan meedoen. Hij leeft in een rijk zonder grenzen. Dat kleurt ook ons gebed: "Geef óns vandaag het brood dat wij nodig hebben". God gáf brood. Aan ons. Wie zijn die ons. Ben jij dat, je gezin, je familie? Waar leg je de grens? Gods rijk kent toch geen grenzen. Over heel de wereld is Gods rijk. Over heel de wereld leven kinderen van Vader, we maken deel uit van Gods grote Familie. En ook anderen, miljarden mensen, allemaal door God geschapen. Zij kregen het leven. Nu deelt Hij brood uit. Veel brood. Geeft Hij jóú, in je eentje te eten? Hij geeft óns te eten.

Het is opvallend dat Jezus begint over delen: "Verkoop al je bezittingen en geef aalmoezen" (vers 33). Weggeven, geld naar de giro voor hulporganisaties, goederen naar de voedselbank. Jezus koppelt dat aan de zorg van God voor zijn schepping! Danken is niet God prijzen met goedkope woorden, hoe goed bedoeld en welgekozen ook. Als jij bidt, en God verhoort...dan dank je Hem, maar ook: je geeft aan de ander. Vader, U gaf

genoeg, niet om op te slaan in eigen schuren, koelkasten en diepvriezers, voor ons persoonlijk gebruik. U gaf ons overvloed, wij kunnen het niet op, niet om de resten in de kliko te gooien, maar om te delen. Treffend, **dit thema is aangeslagen** door de commissie christelijke feestdagen. U ziet op het podium groente en fruit in oogstkistjes opgesteld, zodanig “dat het een soort stroom lijkt wat dan weer onze overvloed uitbeeldt”.

“In deze opstelling zijn 10 kistjes met groente en fruit verwerkt.

Het zou natuurlijk zonde zijn als we de producten na Dankdag weg zouden moeten gooien, dan wordt ook het doel gemist.

Vandaar dat er gemeenteleden worden gevraagd of zij een kistje mee willen delen (uiteraard zolang de voorraad strekt), om te bezorgen op een adres dat dit misschien goed kan gebruiken”. Tot zover het idee van de commissie. Die heeft het precies begrepen: danken doet delen, of danken = delen!

Logisch vervolg op ons gebed. We bidden voor eigen brood.

Maar ook voor dat van miljarden anderen. Hoeveel van hen zijn ondervoed, sterven van de honger, lijden onder onrecht? Veel mensen zijn op de vlucht, zwakken worden uitgebuit, kinderen

misbruikt voor kinderarbeid, want wij in het westen moeten goedkope kleren dragen. We denken aan **India**. Daar zijn veel mensen in nood. Voor hen mogen wij vandaag geven in de collecte. Zij horen bij die “ons” uit ons gebed. Wij stellen geen grenzen aan ons meeleven. Wie bidt om ons dagelijks brood, is barmhartig als het gaat om **vluchtelingen aan de grenzen van Europa**. We sluiten ons hart niet voor nood dichtbij en ver af. Want God gaf veel om voor te danken, en om te delen. Doe het. Royaal.

En wie van harte geeft wordt er niet minder van. Wie geeft, verzamelt zich in een schat in de hemel. God beloont rijk. Hij zal u verrassen. Amen.